

σταγε την καρδια μου, γλυκανε την ψυχη μου, κανε με ομορφη.

Αν εισαι αληθινος, κανε μου αυτη τη χαρη. Αγ ολα τ αστρα ειναι δικα σου, αν ολο το φεγγαρι σου αγηκει, αν ολα τα συγγεφχ σ οιορφαιγουν, αν ολα τα χρωματα του ηλιου σε κανουν ποθητο, αν ολα εισαι εσυ, τι αλλο θελεις; Να, σου ζητω να ρθεις, να μου μιλησεις, να μ αγγιξεις. Σου ζητω ν ακουμπηρω πανω σου, να γιωσω εσενα του μαχρινο, του οιορφο, του κατι. Ελα να πουμε τοσα πολλα μεχρι να εξαγτλησουμε τα παντα, ελα να κλαψουμε μαζι, ελα να γελασουμε μαζι, ελα να δουμε μαζι οτι υπαρχει. Ελα να παρω τη θεση σου, να γινω εγω, εσυ. Με φωναζεις μηπως; Με καλεις; Δεν μπορω, δεν μπορω ειμαι τιποτα, ειμαι λαθος; Εσυ εισαι τα παντα. Εσυ εισαι εσυ, ο ουρανος, ο ουρανος μου.

Ερχεσαι, να... Κατεβαινεις σιγα - σιγα με τις ψηλες ψηλες σιγανες σου που αγγιζουν το εδαφος, τη γη μου, τα λουλουδια μου, εμεγα.

Με βρεχεις, με κανεις μουσκειμα, φωναζεις, μουγγριζεις, γινεσαι φωτεινος, και παλι καταμαυρος, γινεσαι ενα θαυμα και μ αγγιξεις, εισαι πλατι μου, γυρω μου πανω μου. Δεν σε κοιτω ομως. Ποτε δε θα σε κοιταξω. Γιατι εισαι τοσο σκληρος μαζι μου;

Ευη Ανδρουτσοπουλου

1

Ολοι περπατανε με τη συσκευη τους
κι εγω μες στα δροχογερα
ψαχνω για γουφαρα.

2

Σε ειδα στ ανειρο,
γραυν γειματος ματια
και μες στα ματια σου τα ματια μου.

3

Μονη ειμαι παντα,
κι αποφε.
Οι σπεγτες μαριζουν τοσο πολυ.

4

Τωρα που ματωμε ο ηλιος
κι η θαλασσα σκιστηκε
δεν μας αγαπανει καιμια προσευχη.

5

Εγα κοριτσι: μετρα τις συντες της
δρογης
που σκαλωσαν στα δεντρα
Μετρα τα δακρυα του.

6

Φυσηξε ο αερας
κι εσπασε τ ασπρα συειρα
πατηγα τα γιαλια και κοπηκα.

7

Μια στιγμη καταδικαστηκε σε θαυματο
αυτος την εστηγε στου τοιχο
κι αυτη του σκοτωμε.

8

Τισκικισε δυο πεταλουδες
υστερα μετρησε τ αιστερια
ηταν τοσο μονος.

Μαρια Αργυροπουλου

1

Η νυχτα γειματη σκοτωδι
μα εσυ λαμπεις
— ακοια.

2

Σαν κρυσταλλο, σα χιονι
εισαι λευκος, σαν την
αγαπη.

3
Μια πεταλούδα τριγυρνα
μες στο μυαλό μου
και συ.

4
Η φλογα του κεριου
τρεμοσθήγει
στεκεις ασαλευτος.

ΕΧΑΣΑ ΤΟ PANI

Με τα πρωτα βηματα μου το πρωι δρηκα το Ρανι γενέρο. Ηθελε να θγει εξω απο τη γιαλα , να κανεις βουτιες, να φτασει φηλα.

Δεν τα καταφερε — απετυχε. Το κολυμπι του τελειωσε, δε θα χορεψει παλι με το γερο, δε θα ξαναμιλησουμε. Βαθια μεσα μου κατι μου φωναζει πως φταιω εγω. — Ναι εγω φταιω — Ηθελα να τον μαθω να κανει βουτιες, να γγωρισει τον αερα που ζω, να καταλαβει τι γοιωθω σταγ καλυμπαω.

Μα δεν τα καταφερα. Αποτυχαμε. Εγω πιο πολυ.

Εχασα το Ρανι και απετυχα. Εκεινος εχασε τη ζωη, το πιο πολυτιμο για αυτον. Δε μπορεσα να καταλαβω τη διαφορα που μας χωριζε, γιατι την ξεπερασα αγνοωντας την. Εκεινος την καταλαβε. Γνωρισε ομως τι θα πει να κολυμπαξ, σταγ εισαι ανθρωπος.

Λαμπρινη Βασιλοπουλου

7

Ο γλιος βουταιει στη θαλασσα
και η ζωη χανει το χρωμα της.

8

Σκοταδια της ζωης παραμεριστε
πρεπει να φτασω στο τελος.

Σουλα Γαλανου

1

Το γερο τρεχει στο πατακι

μα το μικρο νουφαρο

ξεψηγησε στη λιμνη.

2

Θελω να κλαψω
ομως το πουλι στο δευτρο τραγουδαει
και η μαργαριτα στον αηπο, αγθιζε.

3

Η ακτιγα του ηλιου
επακε στο ποτηρι μου.
Αφησα το δακρυ μου να τρεξει.

Σοφια Γεραμουτσου

Θελω να γραψω, να γραψω καιτι, να γειμισω το φυλλο, τον κασιο, τη Γη.

Θελω να μλησω, για μενα, για σενα, για τα δευτρα, τ αστερια, τη θαλασσα.

Δε βρισκω ομως λεξεις, γραμματα, σχηματα, που να με γεμιζουν, να με συγχινουν,
να μου ταιριαζουν.